

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2011, Volume: 6, Number: 1, Article Number: 1C0285

EDUCATION SCIENCES

Received: October 2010

Accepted: January 2011

Series : 1C

ISSN : 1308-7274

© 2010 www.newwsa.com

Şule Firat Durdukoca

Sebahattin Arıbaş

Inonu University

sufirat@stu.inonu.edu.tr

saribas@inonu.edu.tr

Malatya-Turkey

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ SINIF ÖĞRETMENLİĞİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ SAHİP OLDUKLARI ÖĞRENME STİLLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLERE GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ

ÖZET

Bu araştırma, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin sosyo-ekonomik faktörlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören 260 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Örneklem grubunda yer alan öğrencilerin kişisel bilgileri, araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ile elde edilmiş olup öğrenme stillerine ilişkin veriler ise Kolb tarafından geliştirilen "Kolb Öğrenme Stili Envanteri" kullanılarak belirlenmiştir. Verilerin analizinde, Varyans analizi, t-testi, Scheffe testi, Kruskal Wallis H testi, Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Analiz sonucunda; öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine, baba mesleklerine ve anne gelir düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı farklar bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme Stilleri, Kolb Deneyimsel Öğrenme Kuramı, Eğitim, İlköğretim, Öğretmen Adayları

THE EVALUATION OF THE LEARNING STYLES THAT THE TEACHER CANDIDATES OF INONU UNIVERSITY, FACULTY OF EDUCATION, DEPARTMENT OF PRIMARY SCHOOL TEACHING HAVE ACCORDING TO DIFFERENT VARIABLES

ABSTRACT

This study has been done to confirm the learning styles of the teacher candidates who study at Inonu University, department of primary school education Primary School Teaching Programme become different or not according to social-economic factors. The sample of this study has been built up by the 260 students who attend Inonu University, Faculty of Education, Department of Primary School Education, Primary School Teaching Programme. The personal data of the students who take place in the sample group have been obtained by the researcher using "Personal Data Form" and the data related with learning styles have been designated by using "Kolb Learning Styles Inventory" which was developed by Kolb. For the analysis of the data, Kruskal Wallis H Test, Mann Whitney U Test, Varyans Analysis, t-test, Scheffe Test have been used. Apart from this, according to the class level of the teacher candidates, their fathers' occupations and the level of their mothers' income, meaningful differences have been found between the learning styles.

Keywords: Learning Style, Kolb's Experiences Learning Theory, Education, Primary, Teacher Candidates

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Aynı sınıf ortamında, aynı öğretmenlerin rehberliğinde, aynı eğitim-öğretim sürecini yaşayan bireylerin başarı düzeyleri arasında farklılıklar görülmesi, öğrenmede çevresel faktörler kadar bireye özgü özelliklerinde etkili olduğunu göstermektedir. Öğrenmede farklılıklara neden olan bireye özgü özelliklerden biri de bireylerin sahip oldukları öğrenme stilleridir.

Öğrenme stili, eğitim-öğretim sürecinde bireylerin başarılı ya da başarısız olmalarına neden olan değişkenlerdendir. Dunn'a (1990, 15-19) göre öğrencilerin başarısızlıkları eğitim programlarından kaynaklanmamaktadır. Öğrencilerin baskın öğrenme stillerine dayalı esnek metot ve yaklaşımlar kullanıldıkça öğrenciler hemen hemen her konuyu öğrenebilirler. Ancak baskın öğrenme stillerine uyumsuz bir eğitim alan öğrenciler başarısız olurlar.

Öğrenme stili kavramı ilk olarak 1960 yılında Rita Dunn tarafından; her bir öğrencinin yeni ve zor bilgiyi öğrenmeye hazırlanırken, öğrenirken ve hatırlarken kendine özgü yollar kullanması şeklinde ifade edilmiştir (Tartar, Tüysüz ve İlhan, 2008, 186). Aynı yıllarda öğrenme stilleri üzerine çalışan Kolb ise öğrenme stilini; bilgiyi alma ve işlemede kişisel olarak tercih edilen yöntem biçiminde tanımlanmıştır (Bahar ve Bilgin, 2003, 41-70).

Kolb'un öğrenme stilleri üzerine yaptığı çalışmalar, deneysel öğrenme kuramına dayanmaktadır. Deneysel öğrenme kuramı, bireyin öğrenmesi ve gelişmesinde deneyimlerin merkezi bir role sahip olduğu görüşünü savunan John Dewey, Kurt Lewin, Jean Piaget, William James, Carl Jung, Paulo Freire, Carl Rogers, gibi 20. yüzyılın önde gelen bilim adamlarının çalışmalarına dayanmaktadır (Kolb ve Kolb, 2005, 193-212).

Deneysel öğrenme kuramına göre, öğrenenlerin deneyimleri öğretme-öğrenme sürecini yönlendiren temel değişkendir. Öğrenenler bu deneyimleri, ya öğretim süreci dışındaki geçmiş ve şimdiki yaşantılardan ya da öğretim süreci içerisinde öğretmen rehberliğinde katıldıkları aktivitelerden elde etmektedirler. Deneysel öğrenme kuramı, bireylerin önceki deneyimleri ışığında yeni deneyimlerini anlamlandırmak amacıyla eylemlerini düşünerek analiz etmesi, değerlendirmesi ve yeniden yapılandırmasıdır (Andresen, Boud ve Cohen, 2000, 225-239).

Deneysel öğrenme kuramı öğrenmeyi; bilginin deneyimler sonucu oluşturulması süreci olarak tanımlamaktadır. Bilgi ise deneyimlerin algılanması ve işlenmesinin kombinasyonu sonucu oluşur (Kolb, 1984, 41). Kolb deneysel öğrenme kuramını aralarında mantıksal ilişki bulunan iki kavrama -deneyimlerin algılanması ve deneyimlerin işlenmesi- dayandırmaktadır. Deneyimlerin algılanması somut yaşantı ve soyut kavramsallaştırma, deneyimlerin işlenmesi aktif yaşantı ve yansıtıcı gözlem yolu ile gerçekleşmektedir. Böylelikle öğrenme dört aşamadan oluşan bir süreç olarak ifade edilmekte ve bu aşamalarda Şekil 1'de gösterilmektedir.

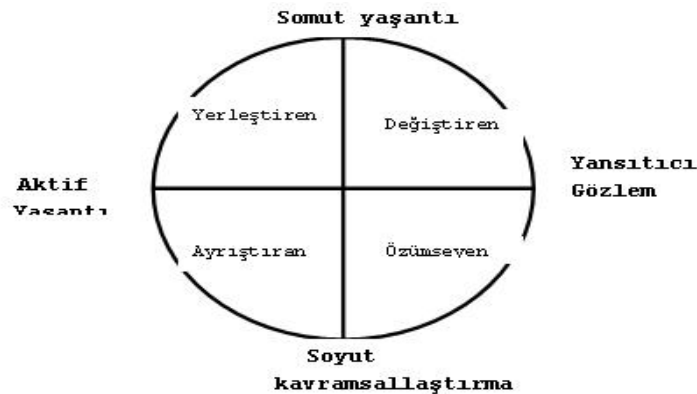
Şekil 1. Kolb'un deneysel öğrenme kuramı (Baker, Jensen ve Kolb, 2002, 64)
(Figure 1. Kolb's experiences learning theory)

Dört öğrenme aşamasının genel özellikleri şöyle sıralanabilir (Kuri, 2000, 3-7):

- Somut yaşantı ya da "hissetme" yolu ile deneyimleri algılayan bireyler, yeni bilgiler ile bağlantı içine girerler ve bu yeni bilgiyi kendi hislerine ve değerlerine entegre etmeye çalışırlar. Problemlerin çözümünde sistematik yaklaşımlardan çok kendi hislerine güvenirlir. Öğrenme spesifik deneyimlere dayanmaktadır.
- Soyut kavramsallaştırma ya da "düşünme" yolu ile deneyimleri algılayan bireyler için mantık ve sistematiklik duygulardan daha önemlidir. Bilgiyi kavram, ilke ve teoriler içerisinde organize ederler. Evrensel tanımlamaları ve genel ilkeleri kendi düşüncelerinden daha geçerli bulurlar. Fikirlerin mantıksal analizi, sistematik planlama, bilginin kavranması konularında oldukça başarılıdırlar.
- Yansıtıcı gözlem ya da "izleme" yolu ile deneyimlerini işleyen bireyler, farklı bakış açıları ile düşüncelerini sorgularlar. Kararlarında sabırlı, objektif ve dikkatli olmayı tercih ederler. Bir fikir oluştururken kendi düşüncelerine ve hislerine güvenirlir. Öğrenme düşünme ve dikkatli gözleme dayanmaktadır.
- Aktif yaşantı ya da "yapma" yolu ile deneyimlerini işleyen bireyler, gerçek hayat problemlerini çözmek veya yeni bir şeyler öğrenmek için uygun materyallere başvurmayı tercih ederler. Bir fikri test etmek için gerekli olan şartları hemen sağlarlar. Bir şeyler yapabilme, risk alabilme ve eylemde bulunabilme özelliklerine sahiplerdir. Mutlak gerçekler yerine işe yarayanı alma eğilimi gösterirlir.

Öğrenme sürecinde bireyler, deneyimlerini algılamak için kimi zaman somut yaşantı kimi zamanda soyut kavramsallaştırmayı kullanırlar. Deneyimlerini işlerken de bazen aktif yaşantıyı bazen de yansıtıcı gözlemi tercih etmektedirler. Yani bireyin öğrenme sürecinde zaman zaman yukarıda ifade edilen deneyimleri algılama ve işleme biçimlerinden biri ağırlık kazanabilir ancak bireyin uzun soluklu öğrenme yaşamı göz önüne alındığında, bu dört aşamanın tamamından geçtiği gerçeği kaçınılmazdır.

Öğrenmede farklılıklara neden olan öğrenme stilleri, deneyimsel öğrenme kuramını oluşturan bu dört aşamanın birleşiminden meydana gelmektedir. Somut yaşantı ile yansıtıcı gözlemin birleşiminden değişiren, yansıtıcı gözlem ile soyut kavramsallaştırmanın birleşiminden özümseyen, soyut kavramsallaştırma ile aktif yaşantının birleşiminden ayrıştıran, aktif yaşantı ile somut yaşantının birleşiminden ise yerleştiren öğrenme stilleri meydana gelmektedir. Bireyin öğrenme biçimleri ve bunların birleşiminden meydana gelen öğrenme stilleri Şekil 2'de gösterilmektedir.

Şekil 2. Deneyimsel öğrenme kuramına göre öğrenme çemberi (Peker ve Mirasyedioğlu, 2008, 21-26)

(Figure 2. The learning circle according to the experimental learning theory)

Değiştiren öğrenme stiline sahip bireylerin baskın öğrenme yetenekleri somut yaşantı ile yansıtıcı gözlemdir. Bu öğrenme stiline sahip bireyler; imgesel yetenek, değer ve anlamların farkına varıldığı görevlerde daha başarılıdırlar. Bir fikrin somut örneklerine farklı bakış açılarıyla yaklaşarak o fikirle ilgili çokça nitelik oluştururlar. Oluşturdukları bu niteliklerin birbirleri ile olan ilişkilerini düzenlerler, böylelikle o fikrin tüm boyutları hakkında bütüncül bir yaklaşım elde ederler. Beyin fırtınası tekniğini yoğun olarak kullanırlar. Herhangi bir olay karşısında harekete geçmek yerine gözlem yapmayı tercih ederler, duyguları doğrultusunda hareket ederler, oldukça yaratıcıdırlar (Richmond ve Cummings,2005,45-54). Bu öğrenme stili baskın olan bireyler insanlarla ilgilenirler, farklı kültürlere ilgi duyarlar ve çeşitli sanat dallarında uzmanlaşırlar (Kolb, 1984, 283). Değiştirenler için etkin bir öğrenmenin gerçekleştirilmesinde öğretmenin motive edici bir rolde olması önemlidir (Eren, 2002, 91-93).

Özümseyen öğrenme stiline sahip bireylerin baskın öğrenme yetenekleri soyut kavramsallaştırma ile yansıtıcı gözlemdir. Bu öğrenme stiline sahip bireyler; kuramsal modeller yaratmada oldukça başarılıdırlar. Matematik ve temel bilimler alanlarında uzmanlaşmaktadırlar (Hunsaker,1980,145-152). Geniş kapsamlı bilgileri anlamak ve onları kısa, öz, mantıksal bilgi bütünlüğü haline getirmede başarılıdırlar. İnsanlarla ilgileri oldukça azdır. Daha çok fikirler ve soyut kavramlarla ilgilenirler. Bir kuramın mantıksal geçerliliği ve değeri uygulamadaki değerinden daha önemlidir. Bu öğrenme stiline sahip bireyler için geçerli bilgiler ve bilimsel kariyer önemlidir. Okumayı, ders anlatmayı, teorik modeller geliştirmeyi, teorileri tüm yönleri ile düşünmek için yeterli zamana sahip olmayı tercih ederler (Kolb ve Kolb,2005). Bu stildekiler için öğretmenin konusunda uzman olması önem taşır (Özsoy, Yağdıran ve Öztürk, 2004, 35-48).

Ayrıştıran öğrenme stiline sahip bireylerin baskın öğrenme yetenekleri soyut kavramsallaştırma ile aktif yaşantıdır. Bu stile sahip bireyler tek doğru cevabı olan soru ya da problemlerin çözümünde başarılıdırlar. Uygulama ve denemeler yaparak öğrenirler. Tümdengelimli akıl yürütme yolunu tercih ederler, problem çözme, karar verme, fikirlerin mantıksal analizi ve sistematik planlama becerileri gelişmiştir. Genellikle duygularıyla hareket etmekten kaçınırlar. İnsanlardan çok teknik konularla ilgilenmeyi tercih ederler. İlgi alanları oldukça sınırlı olup fen bilimleri üzerinde uzmanlaşırlar (Kolb, 1994, 232-255; Kolb ve Wolfe,1981; Gencel,2008,401-420). Bu gruptakiler için öğretmenin uygulamalara rehberlik eden kişi olması önemlidir (Özsoy, Yağdıran ve Öztürk, 2004, 35-48).

Yerleştiren öğrenme stiline sahip bireylerin baskın öğrenme yetenekleri somut yaşantı ile aktif yaşantıdır. Öncelikli olarak deneyerek öğrenmeyi tercih ederler. Planları uygulamaktan, yeni ve değişik tecrübeler yaşamaktan hoşlanırlar. Mantıksal analizlerden çok içgüdüsel hisleri ile hareket etmeye meyillidirler. Problem çözerken teknik çözümler yerine diğer insanların bilgilerine ağırlıklı olarak güvenirlir (Kolb ve Kolb, 2008, 11). Risk almayı severler, hızlı karar alma ve uyum sağlama gerektiren durumlarda başarılıdırlar. Teori ya da planlar gerçeklere uymadığı durumlarda bunları terk etme ve başka şeyler deneme eğilimindedirler. Kendilerine verilen görevleri yerine getirmek amacıyla takım çalışmasını tercih ederler. Bu öğrenme stiline yerleştiren denmesinin nedeni, bu stile sahip bireylerin, değişmelere karşı kendi kendilerine uyum sağlamak zorunda olduğu durumlar için en uygun olmalarıdır (Kanadlı, 2008, 39).

Kolb tarafından deneyimsel öğrenme kuramına dayalı olarak geliştirilen öğrenme stilleri, eğitim-öğretim ortamlarında öğrenenler ile öğrenene rehberlik edenler arasında kurulan bağın niteliklerini belirleyen önemli değişkenlerden biridir. Öğrenene rehberlik yapma görevini üstlenen eğitimciler, öğretme-öğrenme sürecinde ne kadar çeşitli öğretim yöntem ve tekniklerini sınıf ortamında uygularlarsa o kadar çeşitli öğretim stillerine sahip olan öğrencilere hitap etmiş olacaklardır. Dolayısıyla öğrenenler,

kazanmaları gereken bilgi ve becerileri anlamsız bilgi bütünlüğü olarak görmeyecek, öğretime ve öğretime karşı olan tutumları da olumlu yönde ilerleme kaydedecektir. Reiff, öğretmenlerin sınıflarındaki öğrenme stillerinden haberdar olması durumunda öğretmen ve öğrenci arasındaki iletişimin artması yönünde pozitif sonuçlar elde edileceğini belirtmiştir (Enver ve Tatar, 2007). Given ise öğrencilere kendi öğrenme stilleri aracılığıyla öğretim yapıldığında onların öğretime karşı tutumlarında istatistiksel olarak önemli ilerleme olacağını belirtmiştir (Enver ve Tatar, 2007).

Tüm bu bilgiler ışığında bu araştırma, ilköğretim 1. kademedeki görev yapacak olan öğretmen adaylarının öğrenme stillerini belirlemek ve bu öğrenme stillerini çeşitli sosyo-ekonomik faktörlerle ilişkilendirmek amacıyla yürütülmüştür.

2. ÇALIŞMANIN AMACI VE ÖNEMİ (AIM AND SIGNIFICANCE OF RESEARCH)

Bu çalışmanın temel amacı; İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğrenme stillerini belirlemek ve bu öğrenme stillerinin sınıf düzeyine, öğretim türüne, cinsiyete, doğum yerine, anne-baba öğretim düzeyine, anne-baba mesleğine, anne-baba aylık gelir düzeyine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini tespit etmektir. Bu amacı gerçekleştirmek için aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının baskın öğrenme stilleri nelerdir?
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretim türlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının doğum yerlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının anne ve babalarının öğretim düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının anne ve babalarının mesleklerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarının anne ve babalarının aylık gelir düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Öğretme-öğrenme ortamının önemli değişkenlerinden olan öğrencilerin; zekâ, yetenek, düşünme, hazırbulunuşluk düzeyleri, öğrenme stilleri vb. bakımından farklılıklar gösterdikleri bilinen bir gerçektir. Ancak unutulmaması gereken bir diğer önemli nokta ise öğretme-öğrenme ortamında "öğretmen" değişkeninin de bulunuyor olmasıdır. Dolayısıyla öğrenciler arasında gözlenen farklılıklar öğretmenler arasında da gözlenmektedir. Yol göstericilik, rehberlik gibi önemli roller üstlenen öğretmenlerden beklenen

davranışların başında, öğrencilerin bireysel farklılıklarını göz önüne alarak eğitim-öğretim çalışmalarının sürdürülmesini sağlamaktır.

Bir öğretmenin bireysel farklılıkların bilincinde olarak sınıf ortamında bulunması, kendini tanımasına, kendi farklılıklarının farkında olmasına bağlıdır. Kendi öğrenme stilini bilen ve öğrenme stillerine dayalı öğretimin nasıl yapılması gerektiği hakkında bilgisi olan öğretmenler ancak öğrencilerin üst düzey zihinsel becerilerinde gelişme sağlayabilirler.

Bu çalışmanın öğretmen adayları üzerinde yürütülmesinin önemi; geleceğin kalifiye elemanlarını yetiştirecek olan öğretmen adaylarının kendi öğrenme stillerinin farkına varmalarına ve gelecekte öğretmen vasfıyla içerisinde yer alacakları eğitim-öğretim yaşantılarında farklı öğrenme stillerine dayalı çalışmalar yürüterek daha kaliteli bir öğretim hizmeti sunmalarına yardımcı olmaktadır.

3. YÖNTEM (METHOD)

3.1. Araştırmanın Modeli (Research Model)

Bu araştırma betimsel bir araştırma olup tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Tarama modeli; geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekli ile betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır (Karasar, 1998, 77). Araştırma, genel tarama modellerinden, ilişkisel tarama modeli ile hazırlanmıştır. İlişkisel tarama; iki ve daha çok sayıda değişken arasında birlikte değişimin varlığını ve derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir (Karasar, 1998, 81).

3.2. Araştırmanın Evren ve Örnekleme (Population and Sample of Research)

Bu araştırmanın evrenini; 2009-2010 öğretim yılı güz döneminde, İnönü Üniversitesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programı birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarında öğrenim gören 410 öğretmen adayı oluşturmaktadır.

Araştırmanın örneklem grubunu ise, belirlenen evrenden katmanlı (tabakalı) rastlantısal örnekleme yöntemi ile seçilmiş 260 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Katmanlı (tabakalı) rastlantısal örnekleme yönteminin temelini, evreni türdeş (homojen) alt katmanlara ayırmak sonra da her katmandan ağırlığına göre belli bir sayıda eleman alarak örnekleme oluşturmaktır (Bal, 2001, 120). Araştırmanın örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin sınıf ve öğretim türlerine göre dağılımları Tablo 1'de belirtilmiştir.

Tablo 1. Araştırmanın örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin sınıf düzeyleri ve öğretim türlerine göre dağılımları
(Table 1. The distribution of the students that build up the sample group of the research according to their class levels and teaching categories)

Öğretim türü	Sınıf Düzeyi				
	1. sınıf	2. sınıf	3. sınıf	4. sınıf	Toplam
Normal Öğretim	45	33	31	25	134
İkinci Öğretim	39	31	33	23	126
Toplam	84	64	64	48	260

3.3. Veri Toplama Araçları (Data Collection Tool)

Araştırmada, öğretmen adaylarının kişisel bilgilerine ilişkin veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan ve 10 maddeden oluşan "Kişisel Bilgiler Formu" ile, öğrenme stillerine ilişkin veriler ise D. Kolb tarafından geliştirilen, Aşkar ve Akkoyunlu (1993, 37-47) tarafından Türkçeye uyarlama çalışmaları yapılarak geçerlilik ve güvenilirliği incelenen "Kolb Öğrenme Stili Envanteri" kullanılarak toplanmıştır.

Envanterde dört öğrenme stilinden elde edilen puanlar ve birleştirilmiş puanların Cronbach-alpha (n=268) güvenilirliği 1985 yılında

Kolb tarafından hesaplanmıştır. Envanter 1993'te Aşkar ve Akkoyunlu tarafından Türkçeye çevrilmiş, güvenilirlik hesaplamaları (n=103) yapılmıştır. Bu araştırmada, envanterin pilot uygulaması 150 öğretmen adayı üzerinde yürütülmüş, dört öğrenme stiline elde edilen puanlar ve birleştirilmiş puanların Cronbach-alpha (n=150) ile güvenilirliği hesaplanmış, güvenilirlik katsayıları Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Kolb öğrenme stili envanteri'nin cronbach-alpha güvenilirlik katsayıları
(Table 2. Cronbach-alpha reliability parameter of kolb learning style inventory)

Öğrenme Stilleri	Öğrenci Sayısı (N)	%
Değiştiren	43	16,5
Özümseyen	103	39,6
Ayrıştıran	85	32,7
Yerleştiren	29	11,2
Toplam	260	100

Araştırmacı tarafından hesaplanan envanterin güvenilirlik katsayıları tatmin edici bulunmuş, Aşkar ve Akkoyunlu'nun elde ettikleri puanlar ile benzerlik gösterdiği görülmüştür.

3.4. Verilerin Analizi (Data Analysis)

Kolb'un öğrenme stilleri envanteri ile toplanan veriler SPSS 15.0 paket programıyla işlenmiş ve değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde; Varyans analizi, t-testi, Scheffe testi, Kruskal Wallis H testi, Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Verilerin analizinde .05 anlamlılık düzeyi kabul edilmiştir.

Araştırmacının veri toplama aracının öğretmen adaylarına uyguladığı tarih itibarıyla çeşitli nedenlerden dolayı sınıfta bulunmayan öğrenciler tekrar ölçüğe tabi tutulmamışlardır.

4. BULGULAR VE YORUMLAR (FINDINGS AND CONSTRUCTIONS)

Bu bölümde araştırmalardan elde edilen bulgular, sırasıyla ilgili alt problemlere göre sunulmuş ve analiz sonuçlarına göre yorumlanmıştır.

Tablo 3. Araştırmaya katılanların sahip oldukları öğrenme stiline ilişkin dağılım

(Table 3. The distribution concerning the learning style that the participants of the research have)

Öğrenme Stili	Kolb'un Cronbach-alpa (n=268)	Aşkar-Akkoyunlu Cronbach-alpha (n=103)	Araştırmacı Cronbach-alpha (n=150)
Somut Yaşantı	.82	.58	.67
Yansıtıcı Gözlem	.73	.70	.72
Soyut Kavramsallaştırma	.83	.71	.71
Aktif Yaşantı	.78	.65	.69
Soyut-Somut (SK-SY)	.88	.77	.69
Aktif-Yansıtıcı (AY-YG)	.81	.76	.71

Tablo 3 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmen adaylarının büyük bir çoğunluğunun baskın öğrenme stiline özümseyen (%39,6) olduğu gözlenmektedir. Özümseyen öğrenme stiline %32,7'lik yüzde ile ayrıştıran, %16,5 ile de değiştiren öğrenme stilleri takip etmektedir. Öğretmen adaylarının en az yerleştiren (%11,2) öğrenme stiline tercih ettikleri ortaya çıkmıştır.

Tablo 4. Araştırmaya katılanların sınıf düzeylerine göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 4. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their class levels)

Sınıf düzeyi	N	\bar{X}	sd	X ²	p	Anlamlı fark
1	84	112,86	3	10,84	,01*	1-3
2	64	128,98				
3	64	151,17				
4	48	135,83				

*.05 düzeyinde anlamlı bir fark vardır.

Tablo 4'e göre, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında fark vardır. ($p=0,01$; $p<0,05$) Bu farklılık 1.sınıf ($\bar{X}=64,5$) ve 3. sınıf ($\bar{X}=87,5$) arasında olup 3. sınıf lehinedir. 3. ve 1. sınıf öğrencilerinin baskın öğrenme stillerini belirlemek amacıyla, 3.sınıf ve 1. sınıf öğrencilerine ait veriler betimsel istatistik analizlerine tabi tutulmuştur. Elde edilen verilere göre; 64 kişiden oluşan 3. sınıf öğrencilerinin 29'u (%45,3) ayrıştıran öğrenme stiline sahiptir. 84 kişiden oluşan 1. sınıf öğrencilerinin ise 42'si (%50) özümseyen öğrenme stiline sahiptir.

Tablo 5. Araştırmaya katılanların öğretim türlerine göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 5. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their teaching forms)

Öğretim türü	N	\bar{X}	SS	sd	t	p
Normal öğretim	134	2,41	,86	258	,62	,53
İkinci öğretim	126	2,34	,91			

Tablo 5'e göre anlamlılık düzeyi $p=,53$; $p>,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretim türlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 6. Araştırmaya katılanların cinsiyete göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 6. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their genders)

Cinsiyet	N	\bar{X}	SS	sd	t	p
Kız	149	2,35	,89	258	,60	,54
Erkek	111	2,42	,88			

Tablo 6'ya göre anlamlılık düzeyi $p=,54$; $p>,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 7. Araştırmaya katılanların doğum yerlerine göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 7. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their places of birth)

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	2,160	2	1,080	1,370	,25
Gruplar içi	201,080	255	,789		
Toplam	203,240	255			

Tablo 7'ye göre anlamlılık düzeyi $p=,25$; $p>,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının doğum yerlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 8. Araştırmaya katılanların anne öğrenim düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında fark

(Table 8. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their mothers' level of education)

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	1,847	4	,462	,577	,68
Gruplar içi	203,312	254	,800		
Toplam	205,158	258			

Tablo 8'e göre anlamlılık düzeyi $p=,68$; $p>,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının anne öğrenim düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 9. Araştırmaya katılanların baba öğrenim düzeylerine göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 9. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their fathers' level of education)

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	3,745	4	,936	1,183	,32
Gruplar içi	201,794	255	,791		
Toplam	205,538	259			

Tablo 9'a göre anlamlılık düzeyi $p=,32$; $p>,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının baba öğrenim düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 10. Araştırmaya katılanların annelerinin mesleğine göre öğrenme stilleri arasında fark

(Table 10. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their mothers' occupation)

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	4,155	4	1,039	1,315	,26
Gruplar içi	201,384	255	,790		
Toplam	205,538	259			

Tablo 10'a göre anlamlılık düzeyi $p=,26$; $p>,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının annelerinin mesleklerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 11. Araştırmaya katılanların babalarının mesleğine göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 11. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their fathers' occupation)

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı fark
Gruplar arası	18,172	4	4,543	6,18	,00*	Esnaf-memur,
Gruplar içi	187,367	255	,735			Esnaf-çiftçi
Toplam	205,538	259				

*.05 düzeyinde anlamlı bir fark vardır.

Tablo 11'e göre anlamlılık düzeyi $p=,00$; $p<,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının, babalarının mesleklerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır. Bu farkın hangi meslek grupları arasında olduğunu tespit etmek amacıyla Scheffe testi yapılmıştır. Scheffe testinin sonuçlarına göre, baba mesleği esnaf olanların ($\bar{X}=2,90$); baba mesleği çiftçi ($\bar{X}=2,00$) ve memur ($\bar{X}=2,23$) olanlara göre öğrenme stilleri arasındaki farkın daha anlamlı olduğu tespit edilmiştir.

Yapılan betimsel istatistik analizlerine göre; baba mesleği esnaf olan öğretmen adaylarının ($N=45$) baskın öğrenme stilleri ayrıştıran ($N=15$, %36,6), baba mesleği memur olan öğretmen adaylarının ($N=66$) baskın öğrenme stilleri özümseyen ($N=29$, %43,9), baba mesleği çiftçi olanların ($N=36$) baskın öğrenme stilleri özümseyen ($N=20$, %55,6) olarak tespit edilmiştir.

Tablo 12. Araştırmaya katılanların annelerinin gelir düzeyine göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 12. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their mothers' level of income)

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı fark
Gruplar arası	8,46	3	2,822	3,62	,01*	0-500
Gruplar içi	195,63	251	,779			501-1000tl
Toplam	204,10	254				

*.05 düzeyinde anlamlı bir fark vardır.

Tablo 12'ye göre anlamlılık düzeyi $p=,01$; $p<,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının, annelerinin gelir düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır. Bu farkın hangi gelir düzeyleri arasında olduğunu tespit etmek amacıyla yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre; anne gelir düzeyleri 0-500TL olanlar ($\bar{X}=2,33$) ile anne gelir düzeyi 501-1000TL ($\bar{X}=2,88$) olanlar arasında fark bulunmuştur. Anlamlı fark, gelir düzeyi 501-1000TL ($\bar{X}=2,88$) lehinedir.

Yapılan betimsel istatistik analizlerine göre; anne gelir düzeyi 0-500 TL olan öğretmen adaylarının ($N=222$) baskın öğrenme stillerinin özümseyen ($N=91$, %40,8), anne gelir düzeyi 501-1000TL olan öğretmen adaylarının ($N=25$), baskın öğrenme stillerinin ayrıştıran ($N=10$, %40) olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 13. Araştırmaya katılanların babalarının gelir düzeyine göre öğrenme stilleri arasındaki fark

(Table 13. The difference among the learning styles of the participants of the research according to their father's level of income)

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	,580	4	,145	,179	,95
Gruplar içi	200,099	247	,810		
Toplam	200,679	251			

Tablo 13'e göre anlamlılık düzeyi $p=,95$; $p>0,05$ olduğundan, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının babalarının gelir düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER (CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS)

5.1. Sonuçlar (Conclusion)

- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının baskın öğrenme stilleri "özümseyen"dir. Özümseyen öğrenme stilini sırasıyla

ayrıştıran, değiştiren ve yerleştiren öğrenme stilleri takip etmektedir.

- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark vardır. Bu anlamlı farklılık 1. ve 3. sınıflar arasında olup 3. sınıflar lehinedir. Yapılan betimsel istatistik sonuçlarına göre; 3. sınıf öğrencilerinin 29'u (%45,3) ayrıştıran öğrenme stiline sahipken 1. sınıf öğrencilerinin ise 42'si (%50) özümseyen öğrenme stiline sahiptir.
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretim türlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının doğum yerlerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının anne ve babalarının öğretim düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının anne mesleklerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmazken, baba mesleklerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır. Baba mesleği esnaf olanların öğrenme stilleri, baba mesleği memur ve çiftçi olanların öğrenme stillerine göre daha fazla farklılaşmaktadır. Baba mesleği esnaf olan öğretmen adaylarının baskın öğrenme stilleri ayrıştıran (N=15, %36,6), baba mesleği memur olan öğretmen adaylarının baskın öğrenme stilleri özümseyen (N=29, %43,9), baba mesleği çiftçi olanların baskın öğrenme stilleri özümseyen (N=20, %55,6) olarak tespit edilmiştir.
- İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Programında öğrenim gören öğretmen adaylarının babalarının aylık gelir düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmazken, annelerinin aylık gelir düzeylerine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır. Anne gelir düzeyi 501-1000TL olanların öğrenme stilleri, anne gelir düzeyi 0-500TL olanların öğrenme stillerine göre daha fazla farklılaşmaktadır. Anne gelir düzeyi 0-500 TL olan öğretmen adaylarının baskın öğrenme stillerinin özümseyen (N=91, %40,8), anne gelir düzeyi 501-1000TL olan öğretmen adaylarının baskın öğrenme stillerinin ayrıştıran (N=10, %40) olduğu tespit edilmiştir.

5.2. Öneriler (Recommendations)

- Üniversitelerde öğrenim gören öğretmen adayları bugünün öğrencileri yarının öğretmenleridirler. Dolayısıyla öğretmen adaylarının kendi öğrenme stillerinin farkında olmaları, hem eğitim fakültelerindeki öğrenim süreçlerini kolaylaştıracak hem de gelecekteki öğretmenlik yaşantılarında kendi öğrenme stili ile farklılık gösteren bireylerle karşılaşacağına bilincinde olmalarını sağlayacaktır. Bu amaçla öğretmen adaylarının öğretim yılı başında üniversitelerde var olan program geliştirme uzmanları, eğitim psikologları veya öğretim

elemanları aracılığıyla öğrenme stilleri tespit edilmeli ve öğretmen adaylarına bu konuda gerekli bilgiler sunulmalıdır.

- Öğrenme stillerindeki farklılıklar dikkate alındığında, bazı öğretmen adayları için öğretim ortamlarında öğrenme stillerini dikkate alarak nasıl öğretim yapılacağını soyut düzeyde bilmek yeterli olabileceken, bazıları için edindikleri soyut bilgilerin hayata geçirilmesi önem taşıdığından, üniversitelerdeki öğretim elemanlarının öğrenme stillerini dikkate alarak eğitim-öğretim faaliyetlerini sürdürmeleri gerekmektedir.
- Bu çalışmada öğretmen adaylarının baskın öğrenme stilleri ve bu öğrenme stillerinin sosyo-ekonomik faktörlere göre farklılaşmış farklılaşmadığı incelenmiştir. Gelecekte, öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin akademik başarılarına olan etkisi incelenebilir.
- Bu araştırmada ve bu doğrultuda yürütülen diğer araştırmalarda öğretim elemanlarının öğrenme stillerine dayalı olarak ders işlemleri gerektiği üzerinde durulmaktadır. Gelecekte yürütülecek olan araştırmalarda üniversitelerde öğrenme stillerine dayalı olarak işlenen derslerin öğretmen adaylarının mesleki tutumlarına olan etkisi incelenebilir.
- Gelecekte yürütülecek olan araştırmalarda, öğretmen adaylarının ebeveynlerinin mesleklerinden etkilenme düzeylerinin öğrenme stillerine ne derece etki ettiği araştırılabilir.

NOT (NOTICE)

Bu makale, 20-22 Mayıs 2010 tarihleri arasında Fırat Üniversitesi'nde düzenlenen "9. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu"nda bildiri olarak sunulan, Sempozyum Oturum Başkanlarının yazılı önerisi ve Yürütme ve Bilim Kurulu tarafından da "Başarılı" bulunan çalışmanın yeniden yapılandırılmış versiyonudur.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

1. Andresen, L., Boud, D., and Cohen, R., (2000). Experience-Based Learning. In G. Foley (Ed.) Understanding Adult Education And Training Second Edition. (4th Ed.): Sydney, Allen & Unwin.
2. Aşkar, P. ve Akkoyunlu, B., (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. Eğitim ve Bilim, Sayı:87, ss:37-47.
3. Bahar, M. ve Bilgin, İ., (2003). Öğrenme Stillerini İrdleyen Bir Literatür Çalışması. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Sayı:1, Cilt:1, ss:41-70.
4. Baker, A.C., Jensen, P.J. ve Kolb, D.A., (2002) Conversational Learning An Experiential Approach To Knowledge Creation. USA:Quorum Boks.
5. Bal, H., (2001). Bilimsel Araştırma Yöntem ve Teknikleri. Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Yayınları.
6. Çağlayan, H.S., ve Şirin, E.F., (2008). Spor Yapan Lise Öğrencilerinin Öğrenme Biçemlerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt:4, Sayı:1, ss:22-30.
7. Çalışır, S.E., (2008). Sınıf Öğretmenliği Programlarında Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Öğrenme Stillerine Uygunluğunun Değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Manisa: Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
8. Çaycı, B. ve Ünal, E., (2007). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sahip Oldukları Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. Üniversite ve Toplum, Cilt:7, Sayı:3.
9. Dunn, R., (1990). Rita Dunn Answer Questions on Learning Styles. Educational Leadership, Cilt:48, Sayı:2, ss:15-19.

10. Eren, A., (2002). Öznel Tercihler Sistemi Olarak Öğrenme. Bilim ve Teknik Dergisi, Sayı:419, ss:91-93.
11. Ergür, D.O., (1998). Hacettepe Üniversitesi Dört Yıllık Lisans Programlarında Öğrenci ve Öğretim Üyelerinin Öğrenme Stillерinin Karşılaştırılması. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
12. Gencel, İ.E., (2008). Sosyal Bilgiler Dersinde Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Kuramına Dayalı Eğitimin Tutum, Akademik Başarı ve Öğrenmenin Kalıcılığına Etkisi. İlköğretim Online, ss:401-420.
13. Gürsoy, T., (2008). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Aydın: Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
14. Güzel, A., (2004). Marmara Üniversitesi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
15. Hasırcı, K.Ö., (2006). Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği. Eğitim Kuram ve Uygulama, Cilt:2, Sayı:1, ss:15-45.
16. Hunsaker, J.S., (1980). The Experiential Learning Model and the Learning Style Inventory: An Assessment of Current Findings. Journal of Experiential Learning and Simulation, Cilt:2, Sayı:3, ss:145-152.
17. Jones, C., Reichard, C. ve Mokhtari, K., (2003). Are Students' Learning Styles Discipline Specific? Community College Journal of Research and Practice, Sayı:27, ss:363-375.
18. Kanadlı, S., (2008). Lise 10. Sınıf Öğrencilerinin Bilişsel Stilleri Arasındaki Farklılıkların Akademik Başarı, Eğitimsel Uzmanlaşma Alanı ve Cinsiyet Açısından İncelenmesi (Gaziantep İli Örneği). Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
19. Karasar, N., (1998). Bilimsel Araştırma Yöntemi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
20. Koç, S., (2009). İlköğretim 5. Ve 6. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Belirlenmesi Ve Akademik Başarı İle İlişkisi (Malatya ve Elazığ İlleri Örneği). Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Elazığ: Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
21. Kolb, D.A., (1981). Learning Styles And Disciplinary Difference. The Modern American College, Jossey Bass, ss:232-255.
22. Kolb, A. ve Kolb, D.A., (2008). Experiential Learning Theory: A Dynamic, Holistic Approach to Management Learning, Education and Development. Department of Organizational Behavior, Case Western Reserve University Working Paper.
23. Kolb, A.Y. ve Kolb, D.A., (2005). Learning Styles and Learning Spaces: Enhancing Experiential Learning in Higher Education. Academy of Management Learning & Education, Cilt:4, Sayı:2, ss:193-212.
24. Kolb, A.Y. ve Kolb, D.A., (2005). The Kolb Learning Style Inventory-Version 3.1 2005 Technical Specifications.
http://www.learningfromexperience.com/images/uploads/Tech_sp ecLSI.pdf (Erişim Tarihi 02.12.2009 sa:12.43)
25. Kolb, D., (1984), Experiential Learning. Englewood Cliffs, NJ. Prentice Hall.
26. Kolb, D.A., (1994). "Learning styles and disciplinary differences." In K. Feldman and M. Paulson (eds), Teaching and Learning in the College Classroom. Needham Heights, MA: Ginn Pres.
27. Kolb, D.A. ve Wolfe, D.M., (1981). Professional Education and Career Development: A Cross Sectional Study of Adaptive Competencies Experiential Learning. Lifelong Learning and Adult Development Project. Final Report. Educational Resources Information Center, ss:7.

28. Kuri, N.P., (2000). Kolb's Learning Cycle: An Alternative Strategy for Engineering Education. Educational Resources Information Center. Ss:3-7.
29. Özsoy, N., Yağdıran, E. ve Öztürk, G., (2004). Onuncu Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Geometrik Düşünme Düzeyleri. Eğitim Araştırmaları Dergisi, Sayı:16, ss:35-48.
30. Peker, M. and Mirasyedioğlu, Ş., (2008). Pre-Service Elementary School Teachers' Learning Styles and Attitudes towards Mathematics. Eurasia Journal of Mathematics, Science & Technology Education, Cilt:4, Sayı:1, ss:21-26.
31. Richmond, A.S. and Cummings, R., (2005). Implementing Kolb's Learning Styles Into Online Distance Education. International Journal Of Technology In Teaching And Learning, Cilt:1, Sayı:1, ss:45-54.
32. Tatar, E. ve Tatar, E., (2007). Öğrenme Stilllerine Dayalı Öğretim. <http://www.qafqaz.edu.az/journal/13-20.pdf> (Erişim Tarihi: 12.12.2009 sa:13.52)
33. Tatar, E., Tüysüz, C. ve İlhan, N., (2008). Kimya Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stilllerinin Akademik Başarıyla İlişkisi. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt:5, Sayı:10, ss:186-192.
34. Uzuntiryaki, E., Bilgin, İ. ve Geban, Ö., (2004). The Relationship Between Gender Differences and Learning Style Preferences of Pre-Service Teachers At Elementary Level. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı:26, ss:182-187.